

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/1139 van 24 mei 2016
in de zaak 1516/RvVb/0306/SA

In zake:

1. de heer **Raphaël VANAKEN**
2. mevrouw **Gerda BEX**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Geoffry STEENBERGEN
kantoor houdende te 3560 Lummen, Pastorijstraat 39
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

*Tussenkomen
de heer **Edmond DE FABRIBECKERS***

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 25 januari 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 25 november 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herk-de-Stad van 20 juli 2015 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een poort.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te Herk-de-Stad, Pannestraat ZN met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nr. 60A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 10 mei 2016, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Karin DE ROO heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anouck VANZEER die *loco* advocaat Geoffry STEENBERGEN verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer Tom ROOSEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Philippe DRESEN die *loco* advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Edmond DE FABRIBECKERS verzoekt met een aangetekende brief van 4 april 2016 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 11 april 2016 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 13 maart 2015 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een poort”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’ gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 april 2015 tot en met 10 mei 2015 worden zes bezwaarschriften ingediend, waaronder een bezwaarschrift van de verzoekende partijen.

Het agentschap voor Natuur en Bos - Limburg brengt op 22 april 2015 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Beleidscoördinatie en Omgeving brengt op 17 april 2015 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad weigert op 20 juli 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 19 augustus 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 oktober 2015 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

- De gevraagde werken kaderen niet binnen een agrarisch of para-agrarisch bedrijf. Binnen de wetgeving Ruimtelijke Ordening bestaat er voor het gevraagde geen afwijkingsmogelijkheid van stedenbouwkundige voorschriften. Tevens vormen de eenvoud van de constructie en de gunstige adviezen van het Agentschap Natuur en Bos en van het Departement Landbouw en Visserij geen wettige afwijkingsgrond. Gelet op de strijdigheid van de aanvraag met de bestemmingsvoorschriften, kan de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komen.

...”

Tijdens de hoorzitting van 13 oktober 2015 overhandigt de tussenkomende partij een nota met haar opmerkingen op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn tweede verslag van 25 november 2015 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 13 oktober 2015 beslist de verwerende partij op 25 november 2015 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat voorliggende aanvraag het plaatsen van een poort betreft, bij aanvang van één van de dreven naar het kasteeldomein van Loye (Loyestraat 1 te Lummen); dat het perceel nr. 60a het voorste deel van de dreef betreft namelijk vanaf de Pannestraat te Herk-de-Stad tot aan de beek; dat dit deel van de dreef aan de westzijde voornamelijk wordt begrensd door populieren; dat de bomenrij langs de dreef vanaf de beek tot aan het kasteel uit zomereik bestaat;

Overwegende dat de poort zal geplaatst worden op minimum 2.60 meter en maximum 3.80 meter van de rooilijn aan Pannestraat; dat de poort bestaande uit gegalvaniseerde profielen (diameter 3cm en 4cm) een hoogte van 1.15 meter heeft; dat de poort aan weerszijden wordt bevestigd aan een treinbiels met een hoogte van 1.90 meter;

Overwegende dat de aanvrager de poort wenst te plaatsen om een private eigendom af te sluiten;

...

Overwegende dat de dreef niet als voet- of buurtweg is ingeschreven in de Atlas der Buurtwegen;

Overwegende dat de discussie over het al dan niet publiek karakter van de betrokken dreef van burgerrechtelijke aard is; dat overeenkomstig artikel. 4.2.22, §1 VCRO vergunningen een zakelijk karakter hebben en zij verleend worden onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten; dat krachtens art. 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken;

Overwegende dat de te plaatsen constructie niet valt onder toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is; ' dat elke vergunningsplichtige handeling moet getoetst worden aan het bestemmingsvoorschrift van het gewestplan; dat uit de combinatie van artikel 11.4.1 en artikel 15.4.6.1 van het inrichtingsbesluit moet worden afgeleid dat de toelaatbaarheid van constructies in landschappelijk waardevol agrarisch gebied op grond van een tweevoudig criterium moet worden getoetst, met name aan het planologisch criterium en aan het esthetisch criterium; dat het planologisch criterium veronderstelt dat de vergunningverlenende instantie nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied; dat het esthetisch criterium inhoudt dat de gevraagde werken in overeenstemming moeten zijn met de eisen ter vrijwaring van het landschap;

Overwegende dat de aanvrager naar aanleiding van de hoorzitting van 13 oktober 2015 een overeenkomst heeft - bijgebracht waarbij wordt aangetoond dat meer dan 30 ha wordt verhuurd aan NV Agriland voor agrarische activiteiten (maïs); dat in deze overeenkomst wordt aangegeven welke percelen verhuurd worden; dat de werken derhalve kunnen beschouwd worden) als een eenvoudige afsluiting in functie van een agrarisch gebruik van de percelen;

Overwegende dat de adviezen van het Agentschap Natuur en Bos en van het Departement Landbouw en Visserij gunstig zijn, meer specifiek wat het landbouwkundig advies betreft : "...De poort wordt geplaatst op private eigendom. Indien mogelijke erfdienstbaarheden zijn gevestigd op deze toegangsweg tot het Kasteel van Loye moeten deze worden gerespecteerd. De toegang tot de achterin gelegen landbouwpercelen en het pompstation moet verzekerd blijven voor de grondgebruikers en mogen niet in het gedrang komen.

Gelet op de ruimtelijke ligging en de aard van de werken bestaan er geen overwegende bezwaren vanuit landbouwkundig standpunt .. "

Overwegende dat de poort een eenvoudige en open constructie betreft; dat de impact van de constructie op de omgeving zeer beperkt is;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning omwille van bovenvermelde redenen wordt verleend;

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomen partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

Verzoekers vorderen, naast de vernietiging van de bestreden beslissing, tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunningsbeslissing.

De dreef, dewelke zou worden afgesloten door het plaatsen van de poort over de ganse breedte, biedt toegang naar de percelen landbouwgrond van verzoekers, dewelke deze ook nodig hebben voor de verdere exploitatie van hun landbouwbedrijf.

Dat dhr. FABRIBECKERS, aanvrager van de stedenbouwkundige, de werken kan aanvangen op 18.12.2015 overeenkomstig art. 4.7.23, §5 VCRO. Thans is hij hiermee evenwel nog niet aangevat.

Dat zij derhalve alsdan alleszins commerciële, financiële schade lijden zodoende dat de beoordeling ter zake alleszins hoogdringend is gezien er anderszins een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zou worden gerealiseerd hetgeen de schorsing van de tenuitvoerlegging grondt.

Verder zou de schade haar exclusieve oorzaak in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vinden. (RvVb 29 september 2015, nr. RvVb/S/1516/0035)

De tenuitvoerlegging van de beslissing dient dientengevolge te worden geschorst. (RvVb, nr. S/2015/0071, 16 juni 2015; RvVb, nr. S/2015/0089, 20 juli 2015)

...”

2.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partijen met de summiere uiteenzetting in hun verzoekschrift niet aantonen aan dat er sprake zou zijn van hoogdringendheid.

Het is volgens de verwerende partij noodzakelijk dat een verzoekende partij aan de hand van aan de zaak eigen, specifieke gegevens concreet aantoonst dat de zaak te hoogdringend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing veroorzaakt.

De verwerende partij stelt dat het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een poort niet gelijk te stellen is met een toelating van de verwerende partij om enig doorgangsrecht dat zou bestaan (in hoofde van aangelanden) te bemoeilijken, temeer daar de poort niet per definitie op slot moet gaan. De verzoekende partijen zien hun nadeel gelegen in een

oorzaak, het belemmeren van een beweerd doorgangsrecht, die niet rechtstreeks te maken heeft met de tenuitvoerlegging van de vergunning (door het plaatsen van een poort, die open kan).

Volgens de verwerende partij maken de verzoekende partijen op geen enkele wijze concreet en op afdoende wijze aannemelijk dat zij de exploitatie van hun landbouwbedrijf niet kunnen verder zetten wanneer zij niet langer gebruik kunnen maken van de toegangsdreef.

De verwerende partij besluit dat er niet voldaan is aan de in artikel 40 van het DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts kan worden geschorst als er hoogdringendheid is aangetoond.

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan toe dat de werken reeds werden uitgevoerd en brengt hiervan foto's bij. De poort werd reeds geplaatst op 26 januari 2016.

Deze vaststelling volstaat volgens de tussenkomenende partij om de vordering tot schorsing af te wijzen. De door de verzoekende partij ingeroepen nadelen, nog los van de vraag of zij rechtstreeks voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, kunnen immers niet meer worden voorkomen door de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid houdt onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Uit het dossier blijkt dat de poort die het voorwerp uitmaakt van de bestreden vergunningsbeslissing reeds is opgericht. In die omstandigheden kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen nuttig effect meer hebben voor de verzoekende partijen. Een eventuele schorsing kan de gevolgen die zij aanvoeren als nadelige gevolgen die voor hen voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing, met name het belemmeren van de doorgang naar hun landbouwpercelen, immers niet meer ongedaan maken.

Ter zitting stellen de verzoekende partijen niet langer aan te dringen op de schorsing.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zesde kamer, samengesteld uit:

Karin DE ROO, voorzitter van de zesde kamer,
met bijstand van
Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de zesde kamer,

Ben VERSCHUEREN

Karin DE ROO